

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/725/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

261/2012. (VIII. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ (a továbbiakban: panaszos) 2011. november 30-án előterjesztett **panaszát** a 2012. augusztus 22-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a BRFK Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos elektronikus úton, 2011. november 30-án fordult a Testülethez panaszával, amely beadványát aláírásával 2011. december 2-án megküldött beadványában megerősített, valamint egyidejűleg megküldte a rendőrségen 2011. november 23-án leadott beadványát.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2011. november 23-án elment a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) egyik Kerületi Rendőrkapitányságára, hogy ott lopás miatt ismeretlen tettes ellen feljelentést tegyen (panaszában szó szerint úgy fogalmazott, hogy „büntetőjogi panaszt” tegyen), mivel panaszos által bérelt szobából, amit egyébként zárva tartott, eltűnt 200 euró. A panaszos hozzátette, hogy tudta nélkül másnak is volt kulcsa a szobájához. Megjegyezte azt is, hogy a bérbeadójával nem ápol jó viszonyt, mivel a panaszost már korábban „kiszorította a lakásból”, illetve pénzzel is tartozik neki. A

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszos elment a bérlőhöz és kérte, hogy az albérleti díj fennmaradó részét fizesse vissza neki, amit nem akart megtenni, mire a panaszos közölte bérbeadójával, hogy a rendőrségen feljelenti őt, aki erre úgy reagált, hogy telefonon keresztül többször azzal fenyegette meg a panaszost, hogy testi sértés miatt feljelenti, illetve a szlovák konzulátuson keresztül is panasszal fog élni ellene.

Figyelemmel ezekre a tényekre, a panaszos kifogásolta a rendőrkapitányság ügyeletes tisztjének magatartását, aki a panaszos elmondása szerint 2011. november 23-án, kb. 20 óra 30 perc körüli időben arra „kényszerítette” őt, hogy rendőrökkel együtt jelenjen meg abban a lakásban, ahol a panaszos sérelmére rablás történt, azért, hogy ott szembesüljön a panaszos a lakástulajdonossal, azaz azzal a személlyel aki a panaszost korábban telefonon megfenyegette.

A panaszos nem volt hajlandó eleget tenni ennek a kérésnek, és azon kérdésére, hogy mi indokolja a jelenlétét, az ügyeletes tiszt nem volt hajlandó választ adni, illetve másik lehetséges megoldást nem is ajánlott fel, mindössze annyit közölt, hogy az ügygel nem fog foglalkozni és elküldte a panaszost.

A panaszos ezért megírta a „büntetőjogi panaszt” az állomás várótermében, bár hozzátette, hogy véleménye szerint az a rendőr dolga lett volna. A panaszos nem jártas a jog területén, ráadásul szlovák állampolgársága miatt a magyar nyelvet nem ismeri teljesen.

A panaszos kérte az ügyeletes tisztet, hogy vegye át a panaszostól a beérkezett panaszt, illetve, hogy másolja le azt. Az ügyeletes, miután elolvasta, visszautasította a panasz átvételét, figyelemmel arra, hogy abban a panaszos azt írta, hogy az ügyeletes „kényszerítette” őt. Az ügyeletes tiszt kérte a panaszost, hogy változtasson a szóhasználaton, figyelemmel arra, hogy a kényszerítés egy bűncselekmény. Amikor a panaszos közölte az ügyeletessel, hogy vele szemben kíván panasszal élni, akkor a beadványt elvette, lemásolta és az átvételt leigazolta. A panaszos kérte az eset kivizsgálását az eljárás szokatlan módjára tekintettel.

Ezen felül a panaszos megjegyezte, hogy 2011. november 21-én 23 órakor bement lakásba, ahol szobát bérelt, és azt tapasztalta, hogy tudta nélkül egy olyan személy tartózkodik a szobájában, aki nem rendelkezett bérleti szerződéssel. A panaszos megjegyezte, hogy bezárt állapotban hagyta el a szobát. A történetek miatt kihívta panaszos a rendőrséget, akik még egy jegyzőkönyvet sem írtak az esetről.

2) A panaszos 2012. január 5-én kelt beadványában eredeti panaszát a Testület kérdései alapján a következőképpen pontosította.

2011. november 21-én a panaszos bejelentése után néhány perccel két rendőr érkezett ki a szobán forgó lakáshoz, akik megfelelően köszöntek és bemutatkoztak. A panaszos egy érvényes albérleti szerződéssel igazolta azt, hogy ő a lakás egyik szobájának bérlője. A rendőrök erre úgy reagáltak, hogy a panaszos által felmutatott dokumentum nem zárja, hogy valaki más nem bérlő a szobát. A lakásban tartózkodó többi személynek nem volt szerződése. Az intézkedő rendőrök igazoltatták a lakásban lévő személyeket, de szerződésüket nem követelték.

A panaszost nem tájékoztatták a panasztétel lehetőségéről, illetve nem ajánlottak fel számára segítséget, mindössze azt mondták neki, hogy az ügyben pert indíthat. Ezzel kapcsolatosan a részleteket illetően nem tájékoztatták, csak annyit mondtak neki, hogy az egy hosszú folyamatot jelent. Azzal fejezték be az intézkedést, hogy nem tudnak a panaszosnak segíteni.

A panaszos 2011. november 23-án az illetékes kerületi rendőrkapitányságon büntető feljelentés megtétele céljából jelent meg a korábbi intézkedésre hivatkozva, de ekkor tünt fel a panaszosnak az, hogy arról még jegyzőkönyv sem készült. A büntető feljelentésen kívül elmondta a panaszos az ügyeletes tisztnak azt, hogy a bérbeadója egy „csaló”, aki ugyanazt a szobát több személynek adja ki, és e személyek tudta nélkül fizeti ki az albérlő a bérleti díjat. A panaszos megjegyezte, hogy ezt igazolja az is, hogy a bérbeadó szobákat rendszeresen hirdeti az interneten. Az ügyeletes tiszt erre azt a választ adta, hogy ez nem bűncselekmény, nem tehet semmit.

3) A Testület csatolta beadványához a rendőrségen 2011. november 23-án leadott beadványát, amelyben egyrészt az általa bérelt lakásban 2011. november 21-én történtekről – azaz, hogy miután november 20-án elhagyta a lakást és amikor visszatért 21-én oda azt tapasztalta, hogy egy másik személy tartózkodik a lakásban, ezért hívta a rendőrséget –, illetve a 2011. november 23-ai eseményekről számolt be. A panaszos november 23-án azért ment a lakáshoz, hogy a szobából személyes tárgyait elvigye, de akkor azt tapasztalta, hogy 200 eurója eltűnt. Ezután ment be a rendőrségre a panaszos, hogy feljelentést tegyen, ahol az ügyeletes tiszt arra „kényszerítette”, hogy a bérelt lakáshoz a rendőrökkel menjen el.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az illetékes Rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) 2011. november 21. napján a panaszos bejelentése nyomán fogantatosított intézkedéssel kapcsolatosan a rendőrség megküldte az intézkedő rendőr meghallgatásáról készült jegyzőkönyvet, amely a következőket tartalmazza.

A r. törzsőrmester 2011. november 21-én 19 órától másnap reggel 7 óráig látott szolgálatot, mint járőrvezető egy próbaidős r. őrmesterrel. Az ügyeletes utasítására egy r. törzsőrmesterrel megjelent a szóban forgó lakásnál az utasítás adásától számított öt percen belül. A panaszos a helyszínen, a kapuban várta őket. A lakásban a panaszoson kívül további három személy tartózkodott. A panaszost és a három személyt igazoltatta az intézkedő r. törzsőrmester, amelynek során az ügyeletesen keresztül, rádió segítségével leellenőrizte a körözési nyilvántartó rendszerben adataikat. Mindenki rendelkezett személyi igazolvánnyal vagy útlevelel. A panaszos külföldi állampolgár, a magyar nyelvet beszélte, értette.

A panaszos a rendőröknek felmutatott egy bérleti szerződést, illetve a r. törzsőrmester emlékezte szerint a másik szobában lakó lány nem volt bejelentve, de fizette a bérleti díjat a tulajdonosnak. A panaszos jelezte, hogy a tulajdonos naponta bejárt a lakásba, ami számára problémát jelentett. A panaszos december végéig kívánt a szobában lakni, amihez hozzájárult az is, hogy viszonya a tulajdonossal rossz volt. A lakásban tartózkodó további két személy –

egy férfi és egy nő – elmondta, hogy aznap költöztek a lakásba tulajdonos engedélyével, és ez változtatta meg az azt megelőző helyzetet, mivel a korábban ott lakó személynek be kellett költözni a panaszos szobájába. Az intézkedő r. törzsőrmester nem emlékezett arra, hogy a lakásba újonnan beköltözött két fő bármilyen dokumentumot felmutatott volna neki vagy sem. A korábban ott lakó személlyel a lakás tulajdonosa egyeztetett és tájékoztatta őt a két, újonnan beköltöző személyről. Az r. törzsőrmester felajánlotta a panaszosnak, hogy tisztázzák a helyzetet a tulajdonossal telefonon, aki kapcsolatuk miatt ezt nem akarta.

A r. törzsőrmester javasolta, hogy először a tulajdonossal beszéljék meg a félreértéseket, illetve a panaszosnak azt mondta, hogy forduljon bírósághoz, mivel a tárgyi kérdések nem a rendőrség hatáskörébe tartoznak. A panaszos látszólag a tájékoztatást megértette és tudomásul vette.

A lakás tulajdonosa nem volt a helyszínen jelen, és a négy személy nem is vette fel vele a kapcsolatot, annak ellenére, hogy a r. törzsőrmester azt tanácsolta nekik.

A r. törzsőrmester előadta, hogy a foganatosított intézkedésről jelentés nem készült, mivel a helyszínen konkrét rendőri intézkedésre nem került sor. A r. törzsőrmester jelentett mindent az ügyelet felé. Felvilágosítás adásra került sor, ami nem indokolta a jelentésírást és a r. törzsőrmester az ügyeletet engedélyével hagyta el a helyszínt. A r. törzsőrmester nem bírt tudomással arról, hogy az eset kapcsán bármilyen eljárás indult volna.

2) A 2011. november 23-án Ügyeletes Tiszti Szolgálatot ellátó r. százados ugyanezen a napon kelt jelentése szerint 19 óra 15 perckor jelent meg a rendőrkapitányságon a panaszos. A panaszos a kapus szolgálattal közölte, hogy albérleti vitája van főbérlijével egy, általa megjelölt ingatlan kapcsán, illetve, hogy ebből az albérletből ismeretlen tettes eltulajdonított 200 euró készpénzt.

A panaszosnak nem volt szüksége tolmácsra, a magyar nyelvet beszélte. Ennek alapján az r. százados meghallgatta a panaszost, illetve mivel úgy ítélte meg, hogy a panaszos előadása alapján helyszíni intézkedés szükséges, ezért a panaszost egy r. őrmester is meghallgatta. A helyszíni intézkedést az indokolta, hogy a panaszos nem tudta pontosan megjelölni a bűncselekmény elkövetésének pontos helyét és körülményeit, valamint az, hogy az albérleti vita kapcsán az albérletbe újonnan beköltözött személyek – a panaszos szerint – a lakásban tartózkodtak.

A panaszos meghallgatása 19 óra 15 perckor kezdődött meg, és ezt követően a r. százados közölte a panaszossal, hogy a probléma megoldása érdekében fájadjon el a rendőrség járőreivel a szóban forgó címre, amit a panaszos megtagadott. A r. százados ismételt megkérte a panaszost erre, amire ismét nemmel válaszolt. A r. százados ekkor közölte az intézkedésben közreműködő r. őrmesterrel, hogy rögzítse a panaszos adatait és kezdje meg az intézkedést a panaszos nélkül.

A r. őrmester megjelent a helyszínen és a főbérli, valamint a jelen levő további albérliők jelenlétében intézkedett. E közben a panaszos a rendőrkapitányságon egy panaszbeadványt írt, aminek egy példányát a r. százados átvette tőle. A panaszos a beadványban azt rögzítette, hogy az ügyeletes tiszt „kényszeríteni próbálta őt” arra, hogy a rendőrökkel menjen vissza az

ingatlanhoz. A r. százados panaszosnál érdeklődött a kényszerítés formájáról, de erre neki választ nem adott. Ezt követően távozott az épületből.

A r. százados megjegyezte, hogy a panaszos a rendőrségen két másik személlyel jelent meg, akik közül az egyik, egy középkorú nő az intézkedés során több alkalommal kiabált az aulában és a kapus szolgálatot ellátó személlyel minősíthetetlen hangon beszélt.

3) A rendőrség továbbította a Testület felé egy 2011. november 23-án kelt jelentést, amelyet a fent megjelölt, intézkedésben közreműködő r. őrmester és járőrtársa, pr. őrmester írt.

A jelentés tartalmazza, hogy a fenti napon 19 óra 25 perckor az r. őrmester felvette a kapcsolatot a panaszossal az ügyeletes tiszt utasítására, figyelemmel az általa, lopásról tett bejelentésre. Az r. őrmester felvette a kapcsolatot a panaszossal és édesanyjával, akik elmondták, hogy a panaszos hol, mikor és kitől (a továbbiakban: Sz. É.) vett bérbe egy szobát. A panaszos előadta, hogy a lakásban két szoba és mellékhelyiségek találhatóak, valamint, hogy amikor oda beköltözött, az egyik szobában már lakott egy személy. A panaszos 2011. november 19-én hazautazott, majd amikor 2011. november 21-én 23 óra körül visszatért a lakásba, ahol azt tapasztalta, hogy oda egy másik személy beköltözött fiával, és a korábban ott lakó személy pedig a panaszos szobájába költözött át. A panaszos ekkor rendőri segítséget hívott, akik a felek meghallgatása után szóbeli felvilágosítást nyújtottak. A panaszos 2011. november 21-e óta egy barátnőjénél lakik. 2011. november 23-án a panaszost édesanyja és édesapja felkísérte a lakásba, hogy elhozzák a panaszos szobájában maradt utazótáskát. Miután eljöttek onnan, akkor vették észre, hogy a táskából 200 euró összeg hiányszik. Ezután elmentek a lakás tulajdonosához, Sz. É.-hez, hogy visszakérjék tőle az előre kifizetett albérleti díjat, de Sz. É. közölte velük, hogy nem fog fizetni. Ekkor közölte a panaszos vele, hogy feljelentik őt, majd megjelentek a kerületi rendőrkapitányságon.

A panaszos bemutatott egy albérleti szerződést és elmondta, hogy 2011. december 22. napjáig szóló albérleti szerződése van a lakás egyik szobájára, amelynek albérleti díját előre kifizette.

A r. őrmester a fenti személyeket a körözési rendszerben leellenőrizte, ahol ők nem szerepeltek, illetve az ügyeletes tisztnak jelentette a fentieket, aki arra utasította, hogy járőrtársával együtt jelenjen meg a szóban forgó lakásnál és ott intézkedjen.

A r. őrmester és járőrtársa 20 óra 49 perckor jelent meg a tárgyi címen, ahol három személy fogadta őket.

Az egyik személy (aki a lakásban lakott korábban a panaszossal) elmondta, hogy 2011. november 21-én felhívta őt Sz. É. és közölte vele, hogy szobáját másik két személynek kiadta, ezért arra kérte őt, hogy költözzön át a panaszos szobájába. A meghallgatott személy ekkor felhívta a panaszost és tájékoztatta a történetekről. Elmondta, hogy a panaszos szobájába 2011. november 22-én költözött át, amikor a két új személy a lakásba beköltözött. A panaszos 2011. november 23-án 23 óra körül megjelent a lakásban, és hívta a rendőrséget. A meghallgatott személy próbálta csitítani a panaszost, illetve kérte, hogy rendezzék másnap a problémát, de a panaszos nem hallgatott rá és a rendőri felvilágosítás után távozott a lakásból. Ugyanezen személy elmondta, hogy a panaszos 2011. november 23-án 16 óra körüli időben jelent meg a lakásban két személlyel, hogy elvigyék a panaszos utazótáskáját, és arról beszéltek: „mi van, ha azt mondjuk, ennyi meg ennyi pénz volt a táskában”. Ezután távoztak a lakásból.

Ugyanezen személy rendőri kérdésre elmondta, hogy a lakáshoz neki, a panaszosnak és Sz. É.-nek volt kulcsa. A panaszos táskája, amelyből eltűnt a pénz, az ő, azaz a panaszos korábbi szobájában volt, amelynek ajtaja nem volt zárva. Elmondta, hogy ő napközben dolgozik, ezért nem tudja, hogy rajtuk kívül más járt-e a lakásban.

A lakásba újonnan beköltözött személy elmondta, hogy aznap, 17 óra körüli időben a Sz. É. otthonában tartózkodott, ahol megjelent a panaszos szüleivel együtt, és aláírtak Sz. É.-vel egy olyan dokumentumot, amelyben az szerepelt, hogy ő 60 000,- Ft összeggel tartozik a panaszosnak. Ez a személy előadta, hogy az említett dokumentumot Sz. É. a panaszos édesapja hatására írta alá. A dokumentum olvashatatlan volt és Sz. É. azt „nem értette, csak nem mert ellenkezni”.

Az intézkedő rendőrök tanúkutatást végeztek ezt követően, aminek során egy személyt meghallgattak, aki elmondta, hogy nem tud semmit a történetről. További tanúkutatás nem vezetett eredményre.

A fenti személyeket a körözési nyilvántartóban leellenőrizte, majd tájékoztatta az ügyeletes tisztet a történetről, aki utasította, hogy készítsen jelentést.

4) A 2011. november 23-án Ügyeletes Tiszti Szolgálatot ellátó r. százados 2012. január 26-án kelt jelentése azt a többletinformációt tartalmazza, hogy azért kérte a panaszost, hogy fáradjon ki a járőrökkel a tárgyi lakásoshoz, mert a panaszos panaszának leghatékonyabb megoldása a helyszíni intézkedés végrehajtásával történhetett meg. A panaszos nem volt hajlandó erre. A r. százados nem kényszerítette a panaszost arra, hogy kimenjen, csak két alkalommal megkérte, hogy működjön közre az intézkedésben, ha bejelentést tett. A panaszos ezt megtagadta, amit a r. százados tudomásul vett.

A panaszos bejelentésének jegyzőkönyvezése nem történt meg, mivel arra nem volt szükség, tekintettel arra, hogy a helyszíni intézkedésre került sor, amelyről részletes jelentés készült. A rendőri jelentés alapja lehet minden további az ügyben szükséges intézkedésnek.

5) A rendőrség megküldte a Testület részére az eljárás felfüggesztéséről szóló, 2011. december 20. napján kelt végzést. A végzés értelmében a hatóság a panaszos által benyújtott panasz alapján folytatott elsőfokú eljárást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 32. § (1) bekezdésének első fordulata lapján a Testület vizsgálatának befejezéséig felfüggesztette.

6) A rendőrség továbbított egy határozatot kisebb értékre elkövetett lopás vétségének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettessel szemben folytatott nyomozás felfüggesztéséről. Az indokolás szerint panaszos feljelentése alapján ismeretlen tettes ellen – aki 2011. november 20. és 2011. november 23. 15 óra 30 közötti időben a panaszos albérleti szobájában levő bőröndből 200 euro készpénzt tulajdonított el – rendelt el nyomozást a hatóság.

III.

A panaszos beadványa kapcsán a Testületnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy annak előterjesztésére a 2011. november 21-ei rendőri intézkedés vonatkozásában határidőben került-e sor. A Testület ezért az

igazolási kérelem tárgyában az alábbi döntést hozta.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 93. §-a értelmében a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet a Testületnél előterjeszteni.

A konkrét esetben a hivatkozott törvényhely első fordulata alkalmazásának volt helye, hiszen megállapítható, hogy a panaszos a sérelmeit már a rendőri intézkedés alkalmával, azzal egy időben felismerte. Ez azt jelenti, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló nyolcnapos határidőt az intézkedés napjától kellett számítani. A sérelmezett egyik esemény 2011. november 21-én történt, tehát a nyolcnapos határidő november 29-én járt le. A panaszos azonban csak 2011. november 30-án terjesztette elő panaszát egyrészt a 2011. november 21-én, másrészt a 2011. november 23-án történtek miatt.

A Testület a panaszjog érvényesülését garanciális jellegűnek tekinti, ezért töretlen gyakorlata szerint határidőben érkeztként kezeli azokat a beadványokat, amelyeket azért terjesztettek elő késedelmesen, mert az eljáró rendőrök nem tájékoztatták az intézkedés alá vontakat panaszjukról.

A panaszos azzal kapcsolatosan, hogy 2011. november 21-én kapott-e tájékoztatást az intézkedő rendőröktől a panasztétel lehetőségéről azt a tájékoztatást nyújtotta, hogy arról nem kapott felvilágosítást.

Az ügyben a Testület rendelkezésére bocsátott rendőrségi dokumentumok nem tartalmaznak arra vonatkozóan adatot, hogy megtört-e és amennyiben igen, milyen formában került sor a panaszos tájékoztatására a rendőri intézkedéssel szembeni panasz lehetőséget illetően. Fontos rámutatni arra, hogy a rendőrség a Testület külön kérdése ellenére sem nyújtott információt erről. Márpedig a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 20. § (2) bekezdése második mondatának intézkedéskor hatályos rendelkezése szerint a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről, azaz arról, hogy választása szerint egyrészt az intézkedést foganatosító szervhez, másrészt a Testülethez fordulhat panaszával.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrség a kérdést illetően nem nyilatkozott, ezért a Testület pusztán a panaszos előadását tudta alapul venni. **Ezt pedig a Testület a panaszos késedelmét kimentő körülményként értékelte, ezért pedig az igazolási kérelemnek helyt adott, a beadványt határidőben érkeztként befogadta, és érdemben vizsgálni kezdte.**

IV.

A Testület a panaszbeadványban megfogalmazott kifogások és a rendelkezésre álló dokumentumok alapján vizsgálata tárgyává tette azt, hogy 2011. november 21-én a panaszos

bejelentése alapján megfelelően jártak-e el az intézkedő rendőrök, valamint, hogy 2011. november 23-án érte-e bármilyen joghátrány a panaszost az ügyeletes tiszt intézkedése révén.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz és az 54. § (1) bekezdésében szabályozott emberi méltósághoz való jogát.

1) A panaszos kifogásolta, hogy 2011. november 21-én, amikor az általa bérelt szobában azt tapasztalta, hogy más személy tartózkodik, rendőri segítséget hívott, akik érdemi intézkedést az ügyben nem tettek, még csak egy jegyzőkönyvet sem készítettek.

A Testületnek azt kellett vizsgálnia, hogy mulasztottak-e intézkedést a panaszos bejelentése nyomán a rendőrök, illetve, hogy a megismert körülmények alapján az általuk nyújtott felvilágosítás elegendő intézkedésnek bizonyultak-e.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján a rendőrség védelmet nyújt az életet, testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető, vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése alapján a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli, ha a közbiztonságot, a közrendet sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet tudomására hoznak.

A panaszos 2011. november 21-én telefonon bejelentést tett a rendőrségen, amelyben segítséget kért a rendőrségtől, mert az általa bérelt szobában azt tapasztalta, hogy ott, annak ellenére, hogy ő rendelkezik bérleti joggal az adott szoba tekintetében, ismeretlen személy tartózkodik. A panaszos bejelentése alapján felmerülhetett – az intézkedéskor hatályos – a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 139. § (1) bekezdésében szabályozott magánlaksértés szabálysértésének gyanúja, illetve a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 176. § (1) bekezdésében szabályozott magánlaksértés vétségének gyanúja, ezért kétséget kizáróan fennállt a rendőrök intézkedési kötelezettsége az Rtv. már idézett rendelkezései alapján.

A rendelkezésre álló iratokból az is megállapítható, hogy a rendőrség a helyszínre késedelem nélkül kiérkezett és megkezdte az intézkedést.

A Testület megállapította, hogy a rendőrök kellő jogalap birtokában, az Rtv. hivatkozott rendelkezései alapján jogszerűen kezdeményeztek intézkedést, úgyszintén nem mulasztottak intézkedést, hiszen a panaszos bejelentése nyomán a helyszínen megjelentek.

Ezt követően azt értékelte a Testület, hogy megfelelően tettek-e eleget az intézkedési kötelezettségüknek, a panaszos kifogásolta ugyanis, hogy még egy jegyzőkönyvet sem vettek fel a történetekről.

A kérdés vizsgálata kapcsán az Rtv. 24. § (1) bekezdését vette alapul a Testület a fenti jogszabályhelyek mellett. E szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulóknak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A rendőrség segítségnyújtási és felvilágosítás-adási kötelezettsége a rendőrség alapfunkciója, és az

állampolgárok szubjektív biztonságérzete szempontjából fontos. A szubjektív biztonságérzet szempontjából pedig azt kell kiemelni, hogy az állampolgár joggal bízhat abban, hogy a rendőrtől segítséget, felvilágosítást kaphat. A segítségnyújtás pedig csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén azonban a szolgálati érdek is alárendelődik az emberi élet óvásához fűződő fontosabb érdekeknek.

Egyezőek az elmondások azon vonatkozásban, hogy a rendőrök kiérkezésükkor a jelenlevő személyeket igazoltatták, illetve, hogy a panaszos felmutatott egy bérleti szerződést, amely bérleti jogosultságát igazolta. A panaszos elmondta, hogy az intézkedő rendőrök nem kérték el a többi személytől a bérleti szerződéseket.

A rendőri jelentésből kitűnik, hogy a panaszost, illetve a korábban a lakásban lakó személyt és a két újonnan beköltözött férfit és nőt – akik miatt a panaszos szobájába költözött át a korábbi bérlő – az eljáró rendőr meghallgatta. A panaszoson kívül egyrészt a két új személy tekintetében nem emlékezett arra az intézkedő járőr, hogy ők felmutattak-e vagy sem olyan dokumentumot, amely a lakásban tartózkodás jogosultságát igazolta volna, illetve a korábban ott lakó személlyel kapcsolatosan rögzítette, hogy ő szerződést nem mutatott fel és nem is volt bejelentve a lakásba. Az intézkedő rendőr azt kezdeményezte, hogy elsősorban a tulajdonossal rendezzék a kialakult helyzetet, amelyre a panaszos nem volt hajlandó. Az intézkedő rendőr annak ellenére, hogy azt javasolta mind a négy személynek, hogy vegyék fel telefonon a kapcsolatot a tulajdonossal, ez mégsem történt meg. Ezen túlmenően a r. törzsrőmester meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy a panaszosnak azt tanácsolta, hogy forduljon bírósághoz, tekintettel arra, hogy a felmerült kérdések nem tartoznak a rendőrség hatáskörébe. A panaszos a tájékoztatást látszólag megértette. Itt szükséges rámutatni arra, hogy maga a panaszos a Testület megkeresése alapján azzal pontosította panaszát, hogy az intézkedő rendőrök – noha a részleteket illetően nem nyújtottak tájékoztatást – annyit mondtak, hogy polgári peres eljárást kezdeményezhet az ügyben, amely egy meglehetősen hosszadalmas folyamat.

A Testület felhívja a figyelmet arra, hogy birtokvita esetén – jogszabály által meghatározott körben – a jegyző, birtokvédelmi eljárás után indított birtokvédelmi perben a bíróság jár el.

A Testület a megismert körülmények és a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a vizsgált rendőri intézkedések során a rendőrök megfelelően jártak el és tettek eleget az Rtv. 24. § (1) bekezdésében meghatározott, feladatkörükbe tartozó segítségnyújtási és tőlük elvárható felvilágosítási kötelezettségüknek, ezáltal pedig nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Testület mindezekon túlmenően visszautal a 360/2011. (XII. 7.) számú állásfoglalására, amelyben a következő álláspontra – amelyet jelen ügy kapcsán is fenntart – helyezkedett: „[...] rendőri intézkedés kapcsán a rendőr feladatkörén még a – magánérdek védelme alapján teljesített – segítségnyújtás körében sem terjeszkedhet túl, nem veheti át sem a jegyző, sem a bíróság hatáskörét, felvilágosítási kötelezettsége pedig – a tőle elvárhatóság követelményének figyelembevételével – az adott helyzetben tanúsítandó jogkövető magatartáshoz szükséges alapvető jogi információk megadására szorítkozik, de semmiképpen sem birtok- és tulajdonjogi jogviták ügydöntő rendezésére.

2) Ezt követően a panaszos azon kifogását értékelte a Testület, mely szerint 2011. november 23-án, amikor a panaszos a sérelmére elkövetett lopás miatt feljelentéssel kívánt élni a kerületi rendőrkapitányságon, az intézkedő ügyeletes tiszt arra „kényszerítette”, hogy a panaszos menjen el a szóban forgó lakásba a járőrökkel, ugyanakkor ezt a panaszos megtagadta. A panaszos hozzátette, hogy az ügyeletes közölte vele, hogy az ügyben nem tud tenni semmit.

A panaszos ezen sérelmével kapcsolatosan a Testület a hatáskörére vonatkozó rendelkezések alapján azt kísérelte meg tisztázni, hogy milyen bánásmódban részesítette az ügyeletes tiszt a panaszost, illetve, hogy intézkedési kötelezettségének eleget tett-e.

Ennek kapcsán a Testület ismételt az Rtv. 2. § (1) bekezdésére hivatkozik, amely jogszabályhely úgy rendelkezik, hogy „a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”. Ezen túlmenően az Rtv. 11. § (1) bekezdése értelmében „a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni”.

A Testületnek azt kellett tisztáznia, hogy a panaszolt szituációban az eljáró rendőr magatartása alkalmas lehetett-e a panaszos emberi méltóságának megsértésére. Az érintettek ugyanakkor ezen kérdéssel kapcsolatosan ellentétes módon adták elő a történeteket. Addig, amíg a panaszos arról számolt be, hogy az ügyeletes tiszt „kényszerítette” arra, hogy jelenjen meg a lakásnál, addig a r. százados arról számolt be, hogy ő mindössze kétszer megkérte a panaszost arra, hogy működjön közre a bejelentése kapcsán foganatosítandó intézkedéseknél és menjen el a tárgyi címre a járőrökkel. A panaszos nem tett kérésének eleget, amit tudomásul vett. A r. százados cáfolta, hogy kényszerítette volna a panaszost.

A fentiek ismeretében a Testület úgy foglalt állást, hogy az Rtv. hivatkozott rendelkezésének megsértése miatt a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem állapítható meg, mivel a rendelkezésre álló – egymásnak ellentmondó – bizonyítékok között a Testület az ellentétet nem tudta feloldani.

Rögzítendő ezen túlmenően az, hogy a r. százados a panaszos bejelentése nyomán – amely kapcsán felmerülhetett a bűncselekmény elkövetésének a gyanúja – helyszíni intézkedést rendelt el, illetve ő és az intézkedésben részt vevő r. őrmester is meghallgatta a panaszost a történetekről. A helyszíni intézkedés nyomán egyrészt az ingatlanban tartózkodó személyek meghallgatására, valamint tanúkutatásra került sor. Tényként állapítható meg úgyszintén az is, hogy a panaszos feljelentése alapján nyomozás indult. **A Testület mindezen körülmények alapján arra a következtetésre jutott – figyelemmel a fentiekben már hivatkozott Rtv. 2. és 13. §-ára –, hogy nem mulasztott intézkedést a r. százados, ebből kifolyólag a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát nem érte sérelem.**

IV.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a vizsgált ügyben az egyes sérelmek, így egyrészt a 2011. november 21-én foganatosított intézkedés kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, másrészt a 2011. november 23-ai esettel összefüggésben kifogásolt magatartás miatt nem volt megállapítható a panaszos emberi méltósághoz való jogának megsértése, illetve nem történt rendőri mulasztás, aminek

okán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Minderre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2012. augusztus 22.

Dr. Juhász Imre
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET